

CATISMA A PAISPREZECEA

Rugăciunea săracului când se mâhnește și înaintea Domnului
varsă rugăciunea sa. Psalmul 101

- 1 **D**oamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la Tine să vină.
- 2 Să nu întorci fața Ta de la mine; ori în ce zi mă necăjesc, pleacă către mine urechea Ta.
- 3 Ori în ce zi Te voi chema, degrab mă auzi;
- 4 Că s-au stins ca fumul zilele mele, și oasele mele ca o uscăciune s-au uscat.
- 5 Rănit am fost ca iarba, și s-a uscat inima mea, că mi-am uitat a mânca pâinea mea.
- 6 De glasul suspinului meu, s-a lipit osul meu de carnea mea.

7 Asemănatu-m-am cu pelicanul de pustie, făcându-m-am ca și corbul de noapte în loc nelocuit.

8 Privegheat-am și m-am făcut ca o pasăre ce este osebită pe casă.

9 Toată ziua m-au ocărât vrăjmașii mei, și cei ce mă laudau, asupra mea se jurau.

10 Că cenușă ca pâinea am mâncat, și băutura mea cu plângere am amestecat,

11 De către fața iuțimii Tale și a mâniei Tale, că înălțându-mă m-ai surpat.

12 Zilele mele ca umbra s-au plecat, și eu ca iarba m-am uscat.

13 Iar Tu, Doamne, în veac rămâi, și pomenirea Ta în neam și în neam.

14 Tu sculându-Te vei milui Sionul, că vremea este a Te milostivi spre el, că a venit vremea.

15 Că bine au voit robii Tăi pietrele lui, și de țărâna lui le va fi milă.

16 Și se vor teme neamurile de numele Domnului, și toți împărații pământului de slava Ta; că va zidi Domnul Sionul și Se va arăta întru slava Sa.

- 17 Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți, și nu a defăimat cererea lor.
- 18 Să se scrie aceasta întru alt neam, și norodul ce se zidește va lăuda pe Domnul.
- 19 Că a privit dintru înălțimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ s-a uitat,
- 20 Ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pe fiii celor omorâți;
- 21 Ca să vestească în Sion numele Domnului, și lauda Lui în Ierusalim.
- 22 Când se vor aduna noroadele dimpreună și împărații ca să slujească Domnului.
- 23 Răspuns-a Lui în calea tăriei Lui: împuținarea zilelor mele spune-mi.
- 24 Nu mă duce pe mine întru înjumătățirea zilelor mele; în neamul neamurilor anii Tăi.
- 25 Întru început Tu, Doamne, pământul ai întemeiat, și lucrurile mâinilor Tale sunt cerurile.
- 26 Acelea vor pieri, iar Tu vei rămânea; și toți ca o haină se vor învechi, și ca un veșmânt vei înveli pe ei și se vor schimba;
- 27 Iar Tu același ești și anii Tăi nu vor lipsi.

28 Fiii robilor Tăi vor locui, și sămânța lor în veac se va îndrepta.

Psalmul lui David, 102

1 inecuvintează, suflete al meu, pe Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al Lui.

2 Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul, și nu uita toate răsplătirile Lui.

3 Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

4 Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

5 Pe Cel ce umple de bunătați pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale.

6 Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7 Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israil voile Sale.

8 Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

9 Nu până în sfârșit Se va iuți, nici în veac Se va mânia.

- 10 Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.
- 11 Că după înălțimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de El.
- 12 Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.
- 13 În ce chip miluiește tatăl pe fii, a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul.
- 14 Că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-Și-a aminte că țărână suntem.
- 15 Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori.
- 16 Că duh a trecut într-însul, și nu va fi, și nu-și va mai cunoaște încă locul său.
- 17 Iar mila Domnului din veac și până în veac spre cei ce se tem de Dânsul.
- 18 Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al Lui, și-și aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele.
- 19 Domnul în cer a gătit scaunul Său, și Împărăția Lui pe toți stăpânește.
- 20 Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei

puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui, a auzi glasul cuvintelor Lui.

21 Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui.

22 Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Slavă...

Psalmul lui David, pentru facerea lumii, 103

1 binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte, întru mărturisire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat.

2 Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Cel ce întinzi cerul ca o piele.

3 Cel ce acoperi cu ape cele mai pe deasupra ale lui, Cel ce pui norii suirea Ta, Cel ce umbli peste aripile vânturilor.

4 Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri, și pe slugile Tale pară de foc.

5 Cel ce întemeiezi pământul peste întărirea lui, nu se va clătina în veacul veacului.

- 6 Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea lui, peste munți vor sta ape.
- 7 De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.
- 8 Se suie munți și se pogoară câmpi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele.
- 9 Hotar ai pus, care nu-l vor trece, nici se vor întoarce să acopere pământul.
- 10 Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape.
- 11 Adăpa-vor toate fiarele câmpului, aștepta-vor colunii întru setea lor.
- 12 Peste acelea păsările cerului vor locui, din mijlocul pietrelor vor da glas.
- 13 Cel ce adăpi munții din cele mai pe deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul.
- 14 Cel ce răsare iarbă dobitoacelor și pășune spre slujba oamenilor, ca să scoată pâine din pământ.
- 15 Și vinul veselește inima omului, ca să veselească fața cu untdelemn, și pâinea inima omului o întărește.
- 16 Sătura-se-vor lemnele câmpului, cedrii Libanului,

pe care i-ai răsădit.

17 Acolo păsările se vor încuiba, lăcașul erodiului povățuiește pe ele.

18 Munții cei înalți cerbilor, piatra scăpare iepurilor.

19 Făcut-a luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său.

20 Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, întru aceea vor trece toate fiarele pădurii.

21 Puii leilor răcnind ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor;

22 Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor vor zăcea.

23 Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara.

24 Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate întru înțelepciune le-ai făcut, umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

25 Marea aceasta este mare și largă, acolo sunt jigării, cărora nu este număr, jivine mici cu mari;

26 Acolo corăbiile umblă, balaurul acesta, pe care l-ai zidit a-l batjocori pe el.

27 Toate către Tine așteaptă să le dai lor hrană la bună vreme.

- 28** Dându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umplea de bunătate;
- 29** Iar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși, și în țărâna lor se vor întoarce.
- 30** Trimite-vei Duhul Tău, și se vor zidi, și vei înnoi fața pământului.
- 31** Fie slava Domnului în veci, veseli-Se-va Domnul de lucrurile Sale,
- 32** Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură, Cel ce se atinge de munți și fumegă.
- 33** Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeuului meu până ce voi fi.
- 34** Îndulcească-se Lui vorba mea, și eu mă voi veseli de Domnul.
- 35** Lipsească păcătoșii de pe pământ, și cei fără de lege ca să nu fie ei. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

Slavă...

Aliluia, Psalmul 104

- 1 ărturisiți-vă Domnului și chemați numele Lui, vestiți întru neamuri lucrurile Lui.
- 2 Cântați-I Lui și-L lăudați pe El, spuneți toate minunile Lui.
- 3 Lăudați-vă întru numele cel sfânt al Lui, veselească-se inima celor ce caută pe Domnul.
- 4 Căutați pe Domnul și vă întăriți, căutați fața Lui pururea.
- 5 Aduceți-vă aminte de minunile Lui, care a făcut, de minunile Lui și de judecățile gurii Lui,
- 6 Sămânța lui Avraam, slugile Lui; fiii lui Iacov, aleșii Lui.
- 7 Acesta este Domnul Dumnezeuul nostru, în tot pământul judecățile Lui.
- 8 Adusu-Și-a aminte în veac de așezământul legii Lui, de cuvântul care a poruncit într-o mie de neamuri.
- 9 Care a așezat lui Avraam, și jurământul Său lui Isaac.
- 10 Și l-a pus pe el lui Iacov spre poruncă, și lui Israil spre legătură veșnică.

- 11 Zicând: ție voi da pământul lui Canaan, funia moștenirii voastre.
- 12 Când erau ei la număr puțini, împuținați și nemernici într-însul.
- 13 Și au trecut din neam în neam, și de la o împărăție la alt norod.
- 14 Nu a lăsat om să le facă lor strâmbătate, și a certat pentru dânșii împărați.
- 15 Nu vă atingeți de unșii Mei, și întru proorocii Mei nu vicleniți.
- 16 Și a chemat foamete pe pământ, toată întărirea pâinii o a sfărâmat.
- 17 Trimis-a înaintea lor om, rob s-a vândut Iosif.
- 18 Smerit-a în obezi picioarele lui, prin fier a trecut sufletul lui,
- 19 Până ce a venit cuvântul Lui, cuvântul Domnului l-a aprins pe el.
- 20 Trimis-a împăratul și l-a slobozit pe el, boierul norodului, și l-a lăsat pe el.
- 21 Pusu-l-a pe el domn casei lui și boier a toată avuția lui.
- 22 Ca să învețe pe boierii lui ca însuși pe sine, și pe

cei bătrâni ai lui să-i înțeleptească.

23 Și a intrat Israil în Egipt, și Iacov a nemernicit în pământul lui Ham.

24 Și a înmulțit pe norodul său foarte, și l-a întărit pe el mai mult decât pe vrăjmașii lui.

25 Întors-a inima lor, ca să urască pe norodul Lui, ca să viclenească întru slugile Lui.

26 Trimis-a pe Moise sluga Sa, și pe Aaron pe care l-a ales Luiși.

27 Pus-a întru dânșii cuvintele semnelor Sale, și ale minunilor Sale în pământul lui Ham.

28 Trimis-a întuneric și i-a întunecat, căci au amărât cuvintele Lui.

29 Întors-a apele lor în sânge, și a omorât peștii lor.

30 Scos-a pământul lor broaște în cămarile împăraților lor.

31 Zis-a și au venit muscă câinească și mușiță în toate hotarele lor.

32 Pus-a ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor.

33 Și a bătut viile lor și smochinii lor, și a sfărâmat tot lemnul hotarului lor.

- 34** Zis-a și au venit lăcustă și omidă, cărora nu era număr,
- 35** Și au mâncat toată iarba în pământul lor, și au mâncat tot rodul pământului lor.
- 36** Și a bătut pe tot născutul întâi în pământul lor, pârga a toată osteneala lor.
- 37** Și i-a scos pe ei cu argint și cu aur, și nu era întru semințiile lor bolnav.
- 38** Veselitu-s-a Egiptul întru ieșirea lor, căci căzuse frica lor peste dânșii.
- 39** Întins-a nor spre acoperirea lor, și foc ca să lumineze lor noaptea.
- 40** Cerșit-au și au venit cârstei, și cu pâine cerească i-a săturat pe ei.
- 41** Desfăcut-a piatra și au curs ape, curs-au întru cele fără de apă râuri.
- 42** Că și-a adus aminte de cuvântul cel sfânt al Său, cel către Avraam sluga Sa.
- 43** Și a scos pe norodul Său întru bucurie, și pe cei aleși ai Săi întru veselie.
- 44** Și le-a dat lor țările păgânilor, și ostenelele noroadelor au moștenit,

45 Ca să păzească dreptățile Lui, și legea Lui să o caute.

Slavă...

DUPĂ A PAISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 8):

Ca și curva cad înaintea Ta, ca să iau iertare, și în loc de mir Îți aduc lacrimi din inimă, ca să mă miluiești ca și pe dânsa, Mântuitorule, și să-mi dai iertare păcatelor; căci și eu, ca și dânsa, strig către Tine: izbăvește-mă de întinăciunea faptelor mele!

Slavă...

De ce nu-ți aduci aminte, sufletul meu, de moarte? De ce nu te întorci de acum către îndreptare, mai înainte până nu strigă trâmbița la judecată? Că atunci nu va mai fi vreme de pocăință. Adu-ți aminte de vameșul și de curva, care strigau: greșit-am, Doamne, miluiește-mă!

Și acum...

De Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioară, ca ceea ce ai întrecut cu adevărat cu nașterea ta și puterile cerești, noi care prin tine ne-am îmbogățit cu Dumnezeire, neîncetat pe tine te mărim!

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Mulțumimu-Ți, Doamne, Dumnezeul mântuirilor noastre, căci toate le faci pentru binele vieții noastre, și că ne-ai odihnit pe noi

Catisma a paisprezecea

întru măsura nopții ce a trecut, și ne-ai sculat pe noi din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinăciunea cinstitului și slăvitului Tău nume. Pentru aceasta ne rugăm: Doamne, dă-ne dar și putere să ne învrednicim să cântăm Ție cu înțelegere, și să ne rugăm de-a pururea, și totdeauna la Tine să căutăm, Mântuitorul și de bine făcătorul sufletelor noastre; lucrând cu frică și cu cutremur mântuirea noastră. Deci ascultă-ne și ne miluiește pe noi, Îndurate. Zdrobește sub picioarele noastre pe nevăzuții și războinicii noștri vrăjmași. Primește cele după putere ale noastre mulțumiri. Dă-ne nouă dar și putere întru deschiderea gurii noastre și ne învață pe noi îndreptările Tale; căci nu știm ce să ne rugăm precum se cuvine, de nu ne vei povățui Tu, Doamne, cu Duhul Tău cel Sfânt. Și orice am greșit până întru acest ceas, cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, slobozește, lasă și iartă, Doamne. Că de Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea, de la Tine este izbăvirea, Tu ești singur sfânt, ajutor puternic, și sprijinitor al vieții noastre, și pe Tine bine Te cuvântăm întru toți vecii. Amin.

